

borg Behandlingscenter og således ikke vil finansiere afsoningen af en sådan behandlingsdom.

Ovennævnte forhold resulterer selvfølgelig i en ulige geografisk fordeling af muligheden for at indgå i en alternativ afsoning på Egeborg Behandlingscenter og lignende steder.

Ved at flytte finansieringen af stofmisbrugsbehandling til statsligt niveau, under hvilket fængselsvæsenet også hører, elimineres problemet.

På grund af kommunernes økonomiske egoisme bliver der ofte ikke plads til nytænkning eller alternativer af frygt for at miste arbejdspladser. Behandlingen af stofmisbrugere bliver monopoliseret og fastholdt trods manglende resultater som følge af disse dispositioner. At flytte finansieringen af stofmisbrugerbehandling til statsligt niveau kan være det tiltag,

der udløser nytænkning og alternativer i et stagneret behandlingssystem.

Med dette forslag, der fremsættes sammen med forslaget til folketingsbeslutning om nedsættelse af et egentligt narkotikaråd (B 57), forslaget til folketingsbeslutning om indførelse af behandlingsmetoder efter den såkaldte Rommodel (B 60) og forslaget til folketingsbeslutning om behandlingsdomme (B 58) ønsker forslagsstillerne at give en hjælpende hånd til de narkomaner, der er kommet ud i kriminalitet.

I øvrigt henvises til de bemærkninger, der følger disse forslag.

Det bemærkes, at beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af et i folketingsåret 1991-92 fremsat forslag (B 21), se Folketingstidende 1991-92, forhandlingerne sp. 1842, 3026 og 11146 samt tillæg A sp. 2323 og tillæg B sp. 2435.